

4. neděle postní

Jeden muž měl dva syny. Mladší syn ho požádal, aby mu dal jeho podíl na majetku. Když ho dostal, odešel z domova do ciziny a tam všechno lehkomyšlně utratil. Když už mu peníze došly, nastal v té zemi velký hlad a on začal mít nouzi. Dostal práci u jednoho hospodáře, který ho poslal pást vepře. Měl takový hlad, že by jedl i slupky lusků, kterými krmil vepře. Ale ani ty mu nikdo nedal. Stýskalo se mu po domově.

„Jsem to ale hlupák,“ řekl si. „Kolik nádeníků mého otce má chleba víc, než potřebuje, a já tu umírám hladem! Půjdu ke svému otci a řeknu mu, že lituji toho, co jsem udělal. Víím, že už si nezasloužím, abych byl jeho synem. Snad mě přijme za nádeníka!“ Vydal se na cestu domů. Otec ho uviděl přicházet, vyběhl mu naproti, objal ho a políbil.

„Přineste mu nové šaty,“ zavolal na své služebníky, „Přived'te vykrmené tele, zabijte ho a připravte k jídlu! Hodujme a veselme se! Myslil jsem, že můj syn je mrtvý, ale on žije, že se ztratil, ale zase se našel!“

Když se jeho starší bratr vracel domů a dozvěděl se, co se stalo, rozzlobil se. „Pracoval jsem pro tebe celá léta a nikdy jsi mi nedal ani kůzle, abych pohostil své přátele,“ vyčítal svému otci. „A teď pořádně hostinu kvůli mému nepovedenému bratrovi.“ „Synu, všechno, co je moje, je i tvoje,“ řekl mu otec, „ale máme proč se veselit a radovat, protože tento tvůj bratr byl mrtev, a zase žije, byl ztracen, a je zase nalezen.“

Tatínek svého syna vyhlížel, stále na něho čekal, aby mu mohl běžet hned naproti, až se jeho syn vrátí domů. Úplně stejně vyhlíží Bůh všechny své děti a jde jim naproti s otevřenou náručí. I když uděláme ve svém životě chyby a chováme se špatně, náš Nebeský Tatínek nám je odpustí, když ho prosíme o odpuštění a svých chyb

(správná odpověď z minulého čísla - Bůh)

Poutníčkova příloha pro děti

roč.15, č.13

V dnešním evangeliu jsme slyšeli příběh o marnotratném synu. Pomoz synovi najít cestu zpátky k otci.

